

Wielkopolski Rzemieślnik

Numer 10/2010

<http://irpoznan.com.pl/>

Jubileusz rzemiosła i oświaty zawodowej

Nareszcie porządek z tantiemami

**Budzące nadzieję plany MEN
w zakresie zmian w oświacie zawodowej.**

O czym radzono na Radzie

Marzena Rutkowska-Kalisz

Spis treści:

Jubileusz rzemiosła i oświaty zawodowej	5
Wizyta rzeźników z Berlina	8
Dokąd zmierza MEN?	10
Nareszcie porządek z tantemami	13
Program edukacji osób dorosłych - Grundtvig	14
Info	16

Na wstępie, przed rozpoczęciem obrad, Prezes Jerzy Bartnik przeprosił za opóźnienie wynikające z jego obowiązków - wiceprzewodniczącego Komisji Trójstronnej i konieczności pilnej konsultacji treści dokumentów, które miały wejść pod obrady rządu w dniu obrad Rady Izby czyli 14 września. Konsultacje dotyczyły wysokości minimalnej płacy krajowej, która w następnym kwartale ma ulec podwyższeniu. Pierwotna propozycja rządu odbiegała od wstępnych założeń związków zawodowych. Opinia Prezesa Jerzego Bartnika była o tyle ważna, że większość ubezpieczeń w zakładach rzemieślniczych liczona jest od najniższego wynagrodzenia, w związku z tym jego wysokość jest istotna dla środowiska. Ten temat był także poruszany na Prezydium Rady. W trakcie tego posiedzenia wypłynął wniosek wiceprezesa Stanisława Marczaka o potrzebie przeprowadzenia rozmowy i konsultacji na temat poziomu ubezpieczenia rzemieślników i uświadomienia ich wpływu na przyszłe składki ZUS-owskie. Wymaga to wypracowania wspólnej koncepcji, która będzie mogła być przedstawiona do analizy innym partnerom dialogu społecznego. Jak podkreślił Prezes Jerzy Bartnik jest to długofalowy i delikatny proces.

Po tych wyjaśnieniach Prezes Jerzy Bartnik rozpoczął obrady i przedstawił porządek obrad.

Zgodnie z nim Dyrektor Tomasz Wika przedstawił informację o realizacji uchwał w sprawie wyboru zastępców Prezesa Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, w sprawie uzupełnienia składów komisji egzaminacyjnych czeladniczych i mistrzowskich w zawodach mechanik pojazdów samochodowych, malarz-tapeciarz, monter instalacji urządzeń sanitarnych, monter instalacji gazowych, stolarz, stolarz budowlany, stolarz meblowy, a także w sprawie zatwierdzenia zmian kryteriów oceniania etapu praktycznego i teoretycznego egzaminu mistrzowskiego i egzaminu czeladniczego oraz zatwierdzenia pytań i zadań na egzamin mistrzowski i egzamin czeladniczy. Poinformował, że wszystkie uchwały weszły w życie.

W tej części swojego wystąpienia dyrektor Tomasz Wika zaprezentował ideę zorganizowania polsko-niemieckiego seminarium gospodarczego „Produkty regionalne i tradycyjne – szanse i niuanse”. Seminarium odbywać się będzie w Gostyniu w dniach 26-27 września na Świętej Górze. Jednym ze współorganizatorów tego seminarium oprócz Izby jest Cech Rzemiosł Różnych w Gostyniu.

O czym radzono na Radzie

Marzena Rutkowska-Kalisz

Następnie przyjęto w drodze uchwały Regulamin pracy Rady Izby w kadencji 2010-2014.

Dyrektor Tomasz Wika w odniesieniu do pytania członka Rady Wojciecha Basińskiego na temat polityki informacyjnej Izby przekazał informację o różnych działaniach podejmowanych w tym zakresie. Przypomniał o powołaniu stanowiska rzecznika prasowego, odpowiedzialnego za kontakty z mediami, a także za kreowanie właściwego wizerunku medialnego Izby. Podkreślił jednocześnie, w ślad za krótkim wystąpieniem Prezesa Jerzego Bartnika, że do jednych z zadań członków Rady należy dbanie o kontakty z mediami. Przypomniał, że niekonwencjonalne działania Izby, takie jak remont klatki schodowej w domu zniszczonym przez majową powódź, czy też zorganizowanie wakacyjnego wypoczynku młodzieży polonijnej z Kazachstanu spotkało się z bardzo dużym zainteresowaniem mediów, także ogólnopolskich i skutecznie tworzy bardzo pozytywny obraz rzemiosła. Mamy pełne prawo i niemal obowiązek, by chwalić się w mediach naszymi dokonaniami – podkreślił.

Prezes Jerzy Bartnik zaznaczył, że w sytuacji tabloidyzacji mediów nie jest możliwa dyskusja tylko i jedynie na temat rzemiosła – rzemiosło pojawia się właściwie „przy okazji” i dlatego trzeba wykorzystywać wszelkie okazje, by rzemiosło mogło zaistnieć w mediach; położył jednak szczególny nacisk na to, aby zachować dbałość o kształtowanie właściwego, pozytywnego wizerunku.

W tym kontekście wiceprezes Karol Pufal poinformował o swoim udziale w programie realizowanym przez Telewizję Polską. Program poświęcony jest problemom nauki zawodu osób dorosłych, a także zawodom deficytowym. Głos zabrał także wiceprezes

Stanisław Marczak informując o medialnym aspekcie akcji, która była zakończeniem spontanicznej zbiórki pieniędzy dla powodzian. Poinformował Radę Izby, że ze środków zebranych w czasie Walnego Zgromadzenia Przedstawicieli Izby w maju tego roku, a także akcji Wlkp. CR Budowlanych w Poznaniu i CRR w Wolsztynie, przy znakomitej współpracy z Panem Januszem Jakubowskim przewodniczącym komisji egzaminacyjnej w zawodzie malarz-tapeciarz i kandydatów do tytułu czeladnika udało się odnieść medialny sukces. Tą drogą złożył podziękowania dla wszystkich osób zaangażowanych w projekt.

Sporo uwagi poświęcono zbliżającemu się aditowi i recertyfikacji, która czeka Izbę w najbliższym czasie. Szczegółowe informacje i dokumenty w tej sprawie przedstawił Z-ca Dyrektora Wiesław Ratajczak.

Jak zwykle tematyka oświatowa zajęła ważne miejsce w programie obrad Rady Izby. Uzupełniono w ten sposób składy komisji egzaminacyjnych czeladniczych i mistrzowskich Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu w zawodach blacharz samochodowy i kamieniarz oraz zmieniono składy komisji egzaminacyjnej czeladniczej i mistrzowskiej w zawodzie betoniarsko-zbrojarz. Powołano również komisje egzaminacyjne: czeladniczą i mistrzowską Izby w zawodzie technolog robót wykończeniowych w budownictwie. Dyrektor Tomasz Wika w krótkim komentarzu poinformował, że jest to nowy zawód, który łączy w sobie umiejętności przypisanych dawniej do innych profesji, a pozwalający dzisiaj kompleksowo przygotowywać wewnątrz po zakończeniu robót instalacyjnych. Poinformował również, że poinformował, że w związku ze zmianą nazwy zawodu w klasyfikacji zawodów z wizażystki na wizażystkę-stylistkę zachodzi potrzeba podjęcia stosownej uchwały.

O czym radzono na Radzie

Marzena Rutkowska-Kalisz

Zatem Rada Izby po głosowaniu podjęła w sprawie zmiany nazwy komisji egzaminacyjnej czeladniczej i mistrzowskiej w zawodzie wizażystka.

Prezes Jerzy Bartnik dodał, że podjęte uchwały są wyrazem zmian, jakie zachodzą w rzemiośle i nadszaniem za wymogami jakie stawia przed rzemiosłem rynek pracy. Jednocześnie z dumą podkreślił, że dzięki staraniom Izby na listę zawodów wpisano zawód podkuwacza koni. Poinformował, że w porozumieniu z Antonim Chłapowskim toczą się rozmowy mające na celu wyznaczenie standardów tego zawodu przeznaczonego dla osób dorosłych. W przyszłości czeka Izbę powołanie komisji egzaminacyjnej w tym zawodzie.

Znaczną część obrad zajęły sprawy bieżące jako że od ostatniego przedwakacyjnego posiedzenia Rady sporo działo się w kraju. Dramatyczne wydarzenia związane z powodzią kolejny raz udowodniły, że rzemieślnicy błyskawicznie potrafią w takich sytuacjach reagować. Wiceprezes Eugeniusz Stankiewicz poinformował o bardzo spontanicznej inicjatywie jaka powstała w CRR w Górze. Rzemieślnicy z tego cechu zebrali pieniądze i postanowili pomóc powodzianom w Bochni. Za sumę ponad 3 tysięcy złotych kupiono kołdry, poduszki, koce i pościelenie i obdarowano nimi potrzebujących w tydzień po tragicznej powodzi. W nawiązaniu do informacji Eugeniusza Stankiewicza rzecznik prasowy Marzena Rutkowska-Kalisz poinformowała o inicjatywie pana Zbigniewa Paszko z Cechu w Trzciance, który ufundował dwa transporty żywności, a także paszy dla zwierząt i zawiózł je do Sandomierza i pod Płock. Następnie Pan Marian Tyrzyk w nawiązaniu do powyższej informacji powiedział o podobnej zbiórce pieniędzy jaka miało miejsce w Górze. 4 tysiące zebranych

złotych tamtejsi rzemieślnicy przekazali na pomoc dla mieszkańców Zgorzelca.

Bardzo istotne informacje przekazał także Wiceprezes Stanisław Marczak. Pomyślnie zakończyła się batalia o ujednoczeniu systemu opłat za korzystanie z nagrań muzycznych w zakładach rzemieślniczych. Więcej na ten temat znajdą Państwo w dalszej części naszego magazynu.

Jubileusz rzemiosła i oświaty zawodowej

Karol Pufal

18 września 2010 odbyła się uroczystość upamiętniająca 65 rocznicę powstania Cechu Rzemiosł Różnych i Szkoły Elektro – Mechanicznej w Złotowie.

Od zawsze Cech i Szkoła działały na zasadzie współpracy, co zaowocowało ogromną liczbą absolwentów. Dla uczczenia tej rocznicy Zarząd Cechu podjął uchwałę i ufundowaniu nowego sztandaru i insygniów Cechowych.

Na uroczystość przybyło wiele znanych i cenionych osobistości związanych z działalnością Cechu i Szkoły. Wśród zaproszonych gości był ksiądz biskup Jan Tyrawa – Ordynariusz Diecezji Bydgoskiej, Prezes Związku Rzemiosła Polskiego Jerzy Bartnik, Dyrektor Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu Tomasz Wika oraz jego zastępca Wiesław Ratajczak, Wiceprezes WIR Antoni Odzimek, Starosta Złotowski Mirosław Jaskólski, Wicestarosta Ryszard Goławski, zastępca burmistrza Miasta Złotowa Jerzy Kołodziejczyk, Dyrektor Piłskiego Oddziału Kuratorium Oświaty Stefan Kitela, posłowie na Sejm RP: Stanisław Chmielewski – Wiceminister Sprawiedliwości, Stanisła Stec i Adam Szejnfeld. Wśród gości nie zabrakło byłych dyrektorów Szkoły i Starszych Cechu, nauczycieli i członków Cechu a także seniorów złotowskiego rzemiosła.

Cechy Rzemieślnicze, jedne z najstarszych formacji samorządowych zawsze dążyły do posiadania własnych symboli. Insygnia i sztandary Cechowe stały się symbolami tradycji rzemieślniczej i dowodem ciągłości działania. Sztandar jest symbolem honoru tożsamości organizacji, jest największą świętością.

Uroczystość, której gospodarzami byli Starszy Cechu Karol Pufal i Dyrektor ZE-M w Złotowie Krystian Cichański rozpoczęły się złożenia kwiatów i zapalenia zniczy na grobach Starszych Cechu i Dyrektorów Szkoły. W Domu Rzemiosła chlebem i solą powitano gości honorowych, księdza biskupa Ordynariusz Diecezji Bydgoskiej Jana Tyrawę i Prezesa ZRP Jerzego Bartnika. Fundatorzy Sztandaru i zaproszeni goście dokonali wpisu do Księgi Pamiątkowej Sztandaru.

Jubileusz rzemiosła i oświaty zawodowej

Karol Pufal

Następnie zaproszeni goście, poczty sztandarowe Cechów z ptn Wielkopolski (z Piły, Chodzieży Czarnkowa, Rogoźna, Trzcianki, Wroniek, Wałcza), szkół ponadgimnazjalnych powiatu złotowskiego i uczestnicy obchodów rocznicowych w asyście Złotowskiej Orkiestry Dętej przemaszerowali ulicami miasta do kościoła p.w. WNMP, gdzie uczestniczyli we mszy świętej, celebrowanej przez księdza biskupa, który poświęcił nowy sztandar i insygnia cechowe. Po mszy świętej uczestnicy obchodów przemaszerowali ulicami Złotowa do Sali gimnastycznej ZSE – M, gdzie odbyła się dalsza część uroczystości. Chwila wspomnień przedstawiona na filmie, czyli kartki z dziejów Szkoły i Cechu przypomniały historię obu instytucji oraz udowodniły jak wielka więź je łączy. Zapewne przed 1940 rokiem istniał Cech Rzemieślniczy i Szkoła zawodowa w Złotowie. Niestety nie zachowały się żadne niemieckie dokumenty z tamtego okresu. Nasi poprzednicy przyjęli datę powstania Cechu polskiego w Złotowie 1 listopada 1945 r., datę dekretu Wojewody Szczecińskiego o utworzeniu Powiatowego Cechu Rzemieślniczego. I niech już tak pozostanie.

O historii i współczesności było natomiast w innym kontekście. Uczniowie, nauczyciele i rzemieślnicy przedstawili zabawny program

estradowy, gdzie z jednej strony pokazano naukę

w roku 1950, a drugiej strony w czasach obecnych. Najbardziej rozbawiła, zwłaszcza starsze pokolenia, nauka języka rosyjskiego i języka angielskiego z użyciem komputerów. Nie do śmiechu była prezentacja nauki historii w latach 50-tych, kiedy mówiono o 17 września 1939 r.

Przez pierwszych kilka powojennych lat dla rzemiosła w odradzającym się gospodarstwie Złotowie i powiecie był to czas prosperity. Później socjalistycznemu państwu nie po drodze było z prywatnym rzemiosłem. Zielone światło dla rzemiosła zapalano wiele razy, choć rzemieślnicy widzieli, że to czerwone – światło zakazów. Złotowski Cech i jego członkowie musieli przejść wiele zakrętów. Wiele by o tym pisać.

Jubileuszowe uroczystości były też okazją do uhonorowania osób zasłużonych dla rzemiosła złotowskiego:

Złoty Medal im. J.Kilińskiego otrzymał Zespół Szkół Elektro – Mechanicznych w Złotowie, Platynowy Medal im. J.Kilińskiego otrzymał rzemieślnik Zdzisław Pietras. Kordzikami Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej uhonorowano: posła Stanisława Chmielewskiego i seniora rzemiosła Mariana Kowalskiego.

Jubileusz rzemiosła i oświaty zawodowej

Karol Pufal

Wyróżniono również odznaką „Za Zasługi dla Rozwoju Rzemiosła Wielkopolskiego”: dyrektora ZSE – M Krystiana Cichańskiego, byłego kierownika warsztatów szkolnych Witolda Stępnia, kierownika szkolenia praktycznego Stefana Kulwickiego. Honorową Odznaką Rzemiosła Polskiego wyróżniono byłego dyrektora ZSE – M Zbigniewa Bukowskiego.

Dzisiaj Cech Rzemiosł Różnych w Złotowie zrzesza 203 członków. Ogółem tworzą ponad 2100 miejsc pracy. Jednym z ważniejszych zadań jakie Cech realizuje obecnie, jak czynił to zresztą przez lata, jest nauka zawodu. W zakładach rzemieślniczych zrzeszonych w Cechu uczy się zawodu 483 pracowników młodocianych. Od 1997 roku przy Cechu działa również Ośrodek Szkolenia Kursowego.

Cech współpracuje za wszystkimi samorządami miejskimi i gminnymi z terenu powiatu złotowskiego oraz Miasta i Gminy Łobżenica (powiat pilski). Szczególnie pomyślnie układa się współpraca ze Starostwem Powiatowym w Złotowie. Wspólne przedsięwzięcia, jak chociażby konkurs promocyjny dla przedsiębiorców „Złoty Herb”, szkolenia, seminaria, także międzynarodowe, targi i wystawy, wspólne wyjazdy studyjne do zaprzyjaźnionych miast niemieckich – to tylko kilka przykładów wspólnych działań.

Owocami wspólnej pracy szkoły i rzemieślników są absolwenci, którzy po zdaniu egzaminu czeladniczego w większości znajdują zatrudnienie nie tylko w kraju, ale i zagranicą. Pracodawcy Europy zachodniej z uznaniem patrzą na naszych czeladników, doceniając ich wiedzę, solidność i fachowość.

Nie byłoby sukcesów obu instytucji bez ludzi, którzy ja tworzyli, budowali, którzy w nich pracują i zarządzają. Należą im się słowa najwyższego uznania i podziękowania. Dorobek Cechu Rzemiosł Różnych i Szkoły

jest dobrem wspólnym nauczycieli, rzemieślników, rodziców, uczniów i absolwentów. Jesteśmy razem, ponieważ mimo przemijania jest coś, co łączy pokolenia. Łączą nas przeżyte w szkole lata, nauka zawodu organizowana przez rzemiosło, przekazane w procesie wychowawczym wartości etyczne i obywatelskie, oraz młodzieńcze ideały i wspomnienia. Rola Cechu i Szkoły w naszym złotowskim środowisku jest znacząca, a ich mury w okresie 65 lat opuściło wielu absolwentów, którzy wnosili i wnoszą wkład w kształtowanie oblicza i rozwój Ziemi Złotowskiej.

Dzieje się to w różnych wymiarach: w rzemiośle, oświacie i samorządzie. Ludzie ci swoją postawą, pracą i działalnością dowodzą, że Szkoła jak i Cech dają solidne podstawy w nauce, wychowaniu jak i osobistej zaradności.

Cech Rzemiosł Różnych i Zespół Szkół Elektro – Mechanicznych w okresie tych minionych lat były wiernymi obrońcami rozwoju rzemiosła.

*„Przeminięty już wieki, a myśmy ostali.
Burzom dziejów nie damy się zgnieść.”*

Wizyta rzeźników z Berlina

Anna Borowiak

W dniach od 12-15.09.2010 Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu wspólnie z Wielkopolskim Cechem Rzeźników – Wędliniarzy – Kucharzy gościła w Poznaniu niemieckich kolegów po fachu z Fleischer – Innung Berlin.

Pobyt gości został dofinansowany ze środków unijnych z Programu GD Bildung und Kultur Programm für lebenslanges Lernen, a projekt nosił tytuł: „3 for Future” – projekt mobilności dla MSP z Berlina oraz osób odpowiedzialnych za kształcenie zawodowe w branży rzeźniczo- wędliniarskiej, fryzjerskiej i fotograficznej.

To nie był pierwszy tego typu przyjazd rzeźników z Berlina do naszego kraju, gdyż wcześniej zwiedzali już inne ośrodki branży rzeźniczo- wędliniarskiej w Polsce. W tym roku postanowili odwiedzić kolegów z izby poznańskiej i wrocławskiej.

Na początku spotkania w Wielkopolskiej Izbie Rzemieśniczej w Poznaniu goście wysłuchali krótkiej prezentacji na temat organizacji polskiego rzemiosła, naboru uczniów, przebiegu procesu nauczania i przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych w zawodzie rzeźnik wędliniarz. W skład grupy wchodziły również osoby zajmujące się w Niemczech sprawami oświatowymi dzięki czemu spotkanie było okazją do wymiany poglądów na temat różnic i podobieństw w obu systemach kształcenia zawodowego.

Jednym z ciekawszych momentów wizyty w Poznaniu było spotkanie z Zarządem Wielkopolskiego Cechu Rzeźników – Wędliniarzy – Kucharzy tj.: St. Cechu Panem Aleksandrem Teclawem, Podstarszymi Hieronimem Maryniakiem, Markiem Bernasiem, Romanem Markowskim, skarbnikiem Andrzejem Bystrym oraz sekretarzem Panią Miro-

slawą Bodus. Efektem tych rozmów było zaplanowanie przygotowania kilku wniosków o dofinansowanie praktyk zawodowych w obu krajach ze środków unijnych z „Programu Leonardo da Vinci wymiany i staże” oraz udział poznańskich rzeźników wędliniarzy w targach artykułów spożywczych „Grüne Woche”, które odbędą się w styczniu 2011 roku w Berlinie.

Goście z Berlina mieli również okazję do odwiedzenia polskich firm na odbywających się właśnie w tym czasie targach spożywczych „POLAGRA – FOOD”, gdzie członkowie naszego cechu Pan Hieronim Maryniak i Józef Konarczak mieli swoje stoiska.

Wizyta rzeźników z Berlina

Anna Borowiak

Wieczór na targach zakończył się miłym akcentem gdyż goście wzięli udział w gali Wieczoru Branżowego, podczas którego wręczono długoletniemu aktywnemu członkowi Wielkopolskiego Cechu Rzeźników – Wędliniarzy – Kucharzy Panu Jackowi Marcinkowskiemu najwyższe odznaczenie rzemieślnicze – „Szablę Kilińskiego”. Podczas gali niemieccy rzeźnicy rozmawiali o kontynuowaniu nawiązanej współpracy z przedstawicielami władz Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej Panem Prezesem Jerzym Bartnikiem i Dyrektorem Tomaszem Wiką.

Niewątpliwie najbardziej interesującym momentem dla niemieckich rzeźników było zwiedzanie naszych zakładów.

Były to firmy rzeźniczo – wędliniarskie członków wielkopolskiego cechu Pana Hieronima Maryniaka w Skórzewie, Pana Bronisława Mączyńskiego w Plewiskach i Panów Jarosława i Krzysztofa Mielczarków w Komornikach.

Podobnie jak w innych branżach tak i w przetwórstwie mięsa obserwujemy nieustanne zmiany i ulepszenia procesów technologicznych, wprowadzanie nowych maszyn i urządzeń co wpływa pozytywnie na wyniki produkcyjne i jakość wytwarzanych produktów. Niemieccy goście byli pod wrażeniem poziomu technologicznego i nowoczesnego parku maszynowego w zwiedzanych zakładach.

Nemieccy goście mieli możliwość odwiedzenia Restauracji „Aleksandra” w Komornikach, którą prowadzi członek cechu Pan Paweł Wiśniewski.

Z licznych wypowiedzi niemieckich kolegów dowiedzieliśmy się że poziom naszych firm jest bardzo wysoki.

Najważniejsze było jednak to, że spotkania z rzemieślnikami stworzyły szansę obu stronom na wymianę doświadczeń i poglądów

na wiele fachowych tematów.

Tuż przed odjazdem do Dolnośląskiej Izby Rzemieślniczej we Wrocławiu goście zwiedzili jeszcze Zespół Szkół Spożywczych przy ul. Warzywnej w Poznaniu, z którym poznański cech ściśle współpracuje od wielu lat. Nasza młodzież odbywa w szkole teoretyczne przygotowanie do zawodu cukiernika, piekarza, rzeźnika-wędliniarza i kuchmistrza małej gastronomii. Również tutaj było się czym pochwalić, gdyż wyposażenie warsztatów i sal do nauki przedmiotów ogólnokształcących gwarantuje naszym uczniom naukę na europejskim poziomie.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że wyposażenie sal i pracowni było dofinansowane przez Wielkopolski Cech Rzeźników – Wędliniarzy – Kucharzy oraz Cech Cukierników i Piekarzy w Poznaniu.

Na zakończenie pobytu niemieccy koledzy dziękowali organizatorom za miłe przyjęcie i przyjazną atmosferę i zapewniali o zamiarze

Dokąd zmierza MEN ?

Iwona Derda

Od kilku lat Ministerstwo Edukacji Narodowej zastanawiało się nad opracowaniem projektu dotyczącego zmian w systemie kształcenia. W tym celu w 2008 roku Minister powołał zespół opiniotwórczo - doradczy do spraw kształcenia zawodowego, którego zadaniem było opracowanie propozycji koncepcji zmian systemowych w szkolnictwie zawodowym. W skład zespołu weszli przedstawiciele 25 instytucji, w tym również przedstawiciel Związku Rzemiosła Polskiego. Jednym z głównych założeń zmian było utworzenie pozytywnego wizerunku szkoły zawodowej, tak aby stała się szkołą pozytywnego wyboru. Obecnie niestety szkoła zawodowa kojarzy się głównie ze szkołą najgorszej kategorii, gdzie trafiają osoby, którym nie powiodło się podczas rekrutacji do innych typów szkół.

Z informacji przekazywanych przez przedstawicieli resortu do końca 2009 roku wynikało, iż zmiany w zakresie oświaty zawodowej będą niewielkie i nie będą w żaden sposób naruszały rzemieślniczego systemu kształcenia i egzaminowania.

Ogromny niepokój wśród środowiska rzemieślniczego pojawił się dopiero na początku stycznia br., kiedy Ministerstwo wydało publikację pod tytułem „Założenia projektowanych zmian – Kształcenie zawodowe i ustawiczne”. Po przeczytaniu założeń przedstawionych w powyższej broszurze wszystkie organizacje rzemieślnicze w Polsce stwierdziły, iż plany resortu edukacji względem szkolnictwa zawodowego nie są, jak zakładano drobnymi, kosmetycznymi zmianami, lecz rewolucją.

Głównymi założeniami planowanych zmian, przeciwko którym wyraziliśmy stanowczy protest były:

- wprowadzenie modułowego systemu kształcenia zawodowego, gdzie praktyka miała być połączona z teorią, a nauczaniem miał się zająć nauczyciel szkoły zawodowej,

który często nie posiada wystarczających umiejętności praktycznych;

- kształcenie modułowe polegające na podziale zawodu na kwalifikacje i odrębne potwierdzanie ich w trakcie nauki zawodu, co mogłoby doprowadzić do kształcenia przyszłych pracowników w wąskim zakresie;

- zwiększenie ilości zdawanych egzaminów, co zniechęcałoby młodych ludzi do dalszego kształcenia i co spowodowałoby zwiększenie kosztów przeprowadzania egzaminów dwu- lub nawet trzykrotnie.

- zwiększenie roli dyrektora szkoły, który bez udziału organizacji pracodawców podejmowałby decyzję o rozkładzie godzin kształcenia ogólnego i zawodowego, zarówno teoretycznego, jak i praktycznego, w całym cyklu nauki właściwym dla zawodu, co mogłoby doprowadzić do dalszego zmniejszania liczby godzin przeznaczonych na kształcenie praktyczne;

- ograniczenie bezpośredniego kontaktu z zawodem w zakładzie pracy do 4-tygodniowej praktyki w końcowym okresie nauczania i tym samym przerwanie wielowiekowego, sprawdzonego procesu przekazywania wiedzy i doświadczenia przez mistrza szkolącego;

odebranie izbom rzemieślniczym prawa do potwierdzania kwalifikacji zawodowych i w konsekwencji tego likwidacja tytułu czeladnika i mistrza.

Z uwagi na tak niekorzystne plany Ministerstwa Edukacji Narodowej środowisko rzemieślnicze z całej Polski podjęło działania zmierzające do doinformowania społeczeństwa o zagrożeniach, które niesie ta modyfikacja i wywołania publicznej dyskusji.

Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu przygotowała stanowisko w sprawie modyfikacji kształcenia zawodowego, zawierające założenia w sprawie zmian MEN, zagrożenia z tego wynikające oraz stosunek Izby do tej sprawy.

Dokąd zmierza MEN ?

Iwona Derda

Dnia 1 marca br. odbyło się spotkanie środowiska rzemieślniczego z terenu działania Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej w Poznaniu, podczas którego Prezes Związku Rzemiosła Polskiego i jednocześnie Prezes Izby – Jerzy Bartnik w swoim wystąpieniu podkreślił, iż w trakcie wszystkich spotkań przedstawiciele rządu zapewniali go i jego współpracowników, że system szkolnictwa zawodowego w rzemiośle, funkcjonujący od 100 lat w Polsce będzie dalej trwał. Prezes czuł się wprowadzony w błąd przez urzędników MEN i z tego względu zachęcał do podjęcia współpracy i skoordynowania działań zmierzających do przeciwstawienia się zaproponowanym zmianom. Po spotkaniu odbyła się w tej sprawie konferencja prasowa, której rezultatami były artykuły zamieszczone w „Gazecie Wyborczej” i „Głosie Wielkopolskim” oraz materiały prezentowane w poznańskiej telewizji i radio.

Bardzo intensywne działania podjęte przez środowisko rzemieślnicze z całej Polski, a przede wszystkim z Wielkopolski, doprowadziły do spotkania Minister Edukacji Narodowej – Katarzyny Hall z Jerzym Bartnikiem – Prezesem Związku Rzemiosła Polskiego dnia 9 marca 2010 r. Po kilkugodzinnej dyskusji ustalono, że:

- nauka zawodu młodocianych pracowników nadal będzie odbywać się na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, a czas przeznaczony na realizację praktycznej nauki zawodu u pracodawcy zostanie bez zmian;
- egzaminy organizowane przez izby rzemieślnicze w zawodach szkolnych odbywać się będą na podstawie wymagań egzaminacyjnych opracowanych w oparciu o podstawę programową kształcenia w tych zawodach;
- szczegółowe rozwiązania dotyczące systemu egzaminów zawodowych, jak również

bank zadań egzaminacyjnych zostaną przygotowane w ścisłej współpracy ze Związkiem Rzemiosła Polskiego oraz innymi organizacjami pracodawców w ramach projektu systemowego realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki; w przypadku młodocianych pracowników dokumentem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe pozostanie świadectwo czeladnicze.

Informacje te przywróciły nadzieję na pozostawienie rzemieślniczego systemu kształcenia i egzaminowania.

Resort edukacji podczas regionalnych konferencji dotyczących przedstawienia założeń planowanych zmian oraz podjęcia dyskusji publicznej w powyższej sprawie, wielokrotnie podkreślał, iż Ministerstwo nigdy nie zamierzało zlikwidować egzaminów czeladniczych oraz rzemieślniczego systemu kształcenia. Tłumaczono, iż brak informacji w publikacjach o izbowych komisjach egzaminacyjnych, pracownikach młodocianych i przygotowaniu do zawodu przez mistrza szkolącego wynikał z braku jakichkolwiek zamiarów do wprowadzenia zmian w tym systemie. Trzeba tu jednak zauważyć, iż nieobecność zapisów w publikacji, a następnie w aktach prawnych, które będą zmieniane, przyczyniłaby się do wykluczenia rzemiosła z kształcenia i potwierdzania kwalifikacji zawodowych.

Godne podziwu i pochwały były działania podjęte w całej Polsce przez środowisko rzemieślnicze. Doprowadziły one do zauważenia naszego systemu, zmiany poglądów współtwórców reformy w zakresie wyodrębnienia kwalifikacji w zawodach i osobnego ich potwierdzania.

Konsekwencją uporu przedstawicieli rzemiosła, którzy współuczestniczą w tworzeniu nowego systemu, było przekonanie twórców zmian, iż większość zawodów rzemieślniczych powinna być zawodami jednokwalifikacyjnymi.

Dokąd zmierza MEN ?

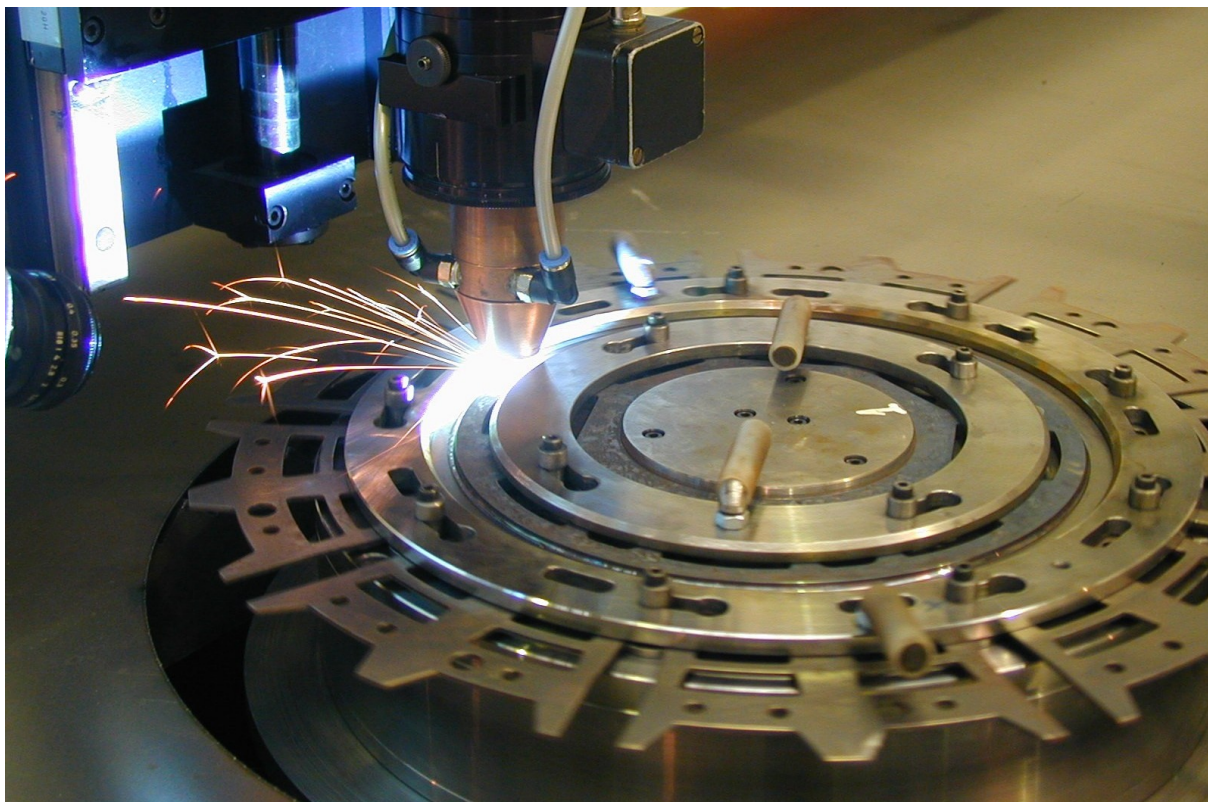
Iwona Derda

W rezultacie podjętych działań 90% zawodów rzemieślniczych pozostanie jako zawody jednokwalifikacyjne. Cykl kształcenia w tych zawodach będzie kończyć się złożeniem jednego egzaminu końcowego, natomiast dla zawodów, w których wyodrębniono więcej niż jedną kwalifikację, do których należy, m.in. technolog robót wykończeniowych w budownictwie, kształcenie będzie wymagało przystąpienia do kilku egzaminów po zakończeniu kształcenia każdej kwalifikacji.

Przewiduje się zachowanie systemu egzaminów kwalifikacyjnych przeprowadzanych przez komisje izbowe i okręgowe komisje egzaminacyjne z wyłączeniem obecnych kompetencji kuratorów oświaty do powoływania komisji egzaminacyjnych. Oznaczać to będzie zmianę zakresu działania komisji izbowych i konieczność stosownych zmian w

ustawie o rzemiośle, przez zastąpienie obecnych zapisów o egzaminowaniu w zawodach odpowiadających danemu rodzajowi rzemiosła zapisem o egzaminowaniu w zawodach rynku pracy.

W resorcie trwają obecnie prace nad przygotowaniem założeń do zmian w ustawie o systemie oświaty, które w okresie do końca bieżącego roku będą poddane konsultacjom. Przewiduje się, że zmiany ustawowe oraz projekty rozporządzeń wykonawczych, które najprawdopodobniej będą gotowe we wrześniu 2011 r. W ramach zmian w ustawie przewiduje się przygotowanie nowej wersji art. 70b dot. dofinansowania kosztów kształcenia młodocianych, która uwzględni zgłaszane przez pracodawców i ich organizacje uwagi i propozycje, wynikające z praktycznego stosowania tego przepisu.

Nareszcie porządek z tantiemami

Stanisław Marczak

Sejm znowelizował ustawę z dnia 4 lutego 1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Prezydent podpisał uchwalone przez parlamentarzystów zmiany w ustawie. W dniu 20 sierpnia 2010r. ustawa z dnia 8 lipca 2010r. o zmianę ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, została ogłoszona, tj. z dniem 21 października 2010r.

Wprowadzono następujące zmiany w dotychczas obowiązującej ustawie, które SA istotne z punktu widzenia interesów środowiska rzemieślniczego:

1. Nowelizacja art. 107, która przewiduje, że jeśli na danym polu eksploatacji praw autorskich działa (ma prawo pobierania tantiem) więcej niż jedna organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, organizacja właściwą w rozumieniu ustawy, tj. organizacja uprawniona do pobierania opłat, jest organizacja, do której należy twórca, a jeśli twórca nie należy do żadnej organizacji lub nie ujawnił swojego autorstwa – organizacja wskazana przez Komisję Prawa Autorskiego. Oznacza to, że zniknie konieczność podpisywania umów z kilkoma zgłaszającymi się organizacjami, bowiem uprawniona będzie tylko jedna z nich, wskazana przez Komisję.

2. W noweli znalazły się również przepisy wymagane przez Trybunał Konstytucyjny, ustalające, że tabele wynagrodzeń sporządzone będą przez przedstawicieli obu stron, tj. organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, np. ZAIKS oraz użytkowników praw autorskich. Nowelizacja ustawy określa również tryb postępowania przez komisję prawa autorskiego w sprawie zatwierdzenia tabel oraz wskazuje podmioty uprawnione do udziału w tym postępowaniu. Jak w praktyce będzie to wyglądało i kto w

imieniu środowiska rzemieślniczego (izby, cechy, Związek Rzemiosła Polskiego) będzie miał uprawnienie do udziału w postępowaniu zatwierdzającym tabele okaże się najprawdopodobniej po wejściu w życie ustawy, w toku jej praktycznego zastosowania, powstających komentarzy i interpretacji oraz szkoleń w zakresie jej stosowania.

Natalia Krzyżan

Program edukacji osób dorosłych - Grundtvig

Grundtvig jest jednym z czterech elementów programu Komisji Europejskiej „Uczenie się przez całe życie”, który umożliwia ludziom podejmowanie nauki na wszystkich etapach życia oraz wspiera rozwój sektora kształcenia i szkoleń w Europie. Pozostałe trzy zasadnicze elementy programu to: Erasmus - skupiający się na szkolnictwie wyższym, Leonardo da Vinci - przeznaczony dla kształcenia i szkolenia zawodowego oraz Comenius - skierowany do szkół.

Głównym celem programu Grundtvig jest odpowiadanie na wyzwania edukacyjne związane ze starzeniem się społeczeństwa w Europie oraz zapewnienie osobom dorosłym możliwości poprawy ich wiedzy i kompetencji.

Program pomaga dorosłym, którzy ukończyli szkołę, ale zdobyli tylko podstawowe kwalifikacje. Osoba dorosła w rozumieniu programu Grundtvig to każda osoba, która zakończyła już edukację formalną w szkole i ewentualnie ukończyła studia wyższe, niezależnie od tego, czy otrzymała świadectwo lub dyplom ukończenia szkoły. Działania programu Grundtvig mogą dotyczyć również młodych osób dorosłych, które jeszcze się uczą w szkołach lub studiują, o ile działania te dotyczą oferty edukacyjnej dla dorosłych, a nie programu nauczania w szkole czy na uczelni (np. wieczorowe kursy językowe, komputerowe, zajęcia dotyczące rozwoju osobistego, edukacji międzypokoleniowej, edukacji międzykulturowej, itd.).

Poza dorosłymi słuchaczami, z programu mogą skorzystać: różnego typu organizacje oferujące możliwości edukacji dorosłych oraz kadra tych organizacji; placówki zajmujące się kształceniem lub doskonaleniem kadry edukacji dorosłych; inne podmioty zajmujące się kwestiami edukacji dorosłych, np. świadczące usługi doradztwa zawodowego i poradnictwa; stowarzyszenia związane z edukacją dorosłych i ich przedstawicie-

le.

Jakiego typu edukację obejmuje Program Grundtvig? Jest to:

- edukacja formalna (np. nauka w liceum dla dorosłych funkcjonującym samodzielnie lub w strukturze Centrum Kształcenia Ustawicznego);
- edukacja pozaformalna (w formie szkoleń zorganizowanych, kursów, seminariów, itp., prowadzonych np. przez Uniwersytet Trzeciego Wieku, Uniwersytet Ludowy, Dom Kultury lub dowolną inną placówkę edukacji ogólnej dorosłych);
- edukacja nieformalna (nie w formie kursów, ale np. w rodzinie, realizowana przez biblioteki, muzea i inne instytucje kultury, media, itd.).

Co ważne - edukacja zawodowa podobnie jak edukacja na poziomie wyższym, nie należy do obszaru edukacji dorosłych objętej programem Grundtvig.

Przykładowe projekty, na które można uzyskać dofinansowanie:

- wyjazdy do organizacji partnerskich kadry i dorosłych słuchaczy uczestniczących w projekcie;
- organizowanie seminariów, konferencji dotyczących realizacji projektu;
- opracowanie, publikacja i rozpowszechnianie materiałów i dokumentacji dotyczących działań prowadzonych w ramach współpracy;
- organizowanie wystaw, przedstawień, festynów; wykonywanie prac artystycznych i innych dotyczących tematyki projektu;
- przygotowanie językowe osób zaangażowanych w realizację projektu, aby zapewnić dobrą komunikację z partnerami w języku roboczym projektu.

Program edukacji osób dorosłych - Grundtvig

Natalia Krzyżan

Program Grundtvig składa się z 10 akcji podzielonych na dwa zasadnicze typy działań: tzw. akcje zdecentralizowane obsługiwane przez Narodowe Agencje w poszczególnych krajach oraz tzw. akcje scentralizowane obsługiwane przez Agencję Wykonawczą w Brukseli.

Akcje zarządzane i obsługiwane na szczeblu krajowym przez Narodowe Agencje mają dwojaki charakter:

- projektów oraz warsztatów dla słuchaczy. W tym wypadku wnioski składane są przez organizacje.

zagranicznych wyjazdów edukacyjnych kadry edukacji dorosłych. W tym typie działań wnioski składane są przez osoby indywidualne - przedstawiciele kadry w obszarze ogólnej edukacji osób dorosłych.

Opis wszystkich działań dostępny jest na stronie :

<http://grundtvig.org.pl/index.php/ida/1/>

Podmioty zainteresowane zorganizowaniem któregoś z wyżej wymienionych działań powinny zgłaszać się do Narodowej Agencji Programu – w naszym przypadku jest to Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji - ul. Mokotowska 43, 00-551 Warszawa. Terminy zgłaszania projektów ustalane są corocznie przez Komisję Europejską (w roku 2010 była to data 19 lutego).

Zdaniem Komisji, pomoc udzielana w ramach Grundtvig jest dziś potrzebna bardziej niż kiedykolwiek, aby przezwyciężyć kryzys i uwolnić cały potencjał wzrostu gospodarczego w Europie. W ciągu ostatniego dziesięciolecia w ramach programu zainwestowano 370 milionów euro w sektor kształcenia dorosłych i przyznano 17 000 dotacji organizacjom skupiającym około 500 000 uczestników.

Poniżej zamieszczona jest lista warsztatów finansowanych z Programu Grundtvig, które

w 2011 roku będą miały miejsce w naszym województwie oraz dane kontaktowe do ich organizatorów.

DATA	MIEJSCE	NAZWA SZKOLENIA	OBZAR SZKOLENIA	JEZYK SZKOLENIA	ADRES ORGANIZATORA
09/05/2011 - 13/05/2011	Mikuszewo	Emotions, movement, words - Stanislawski theatre method for personal development	Artistic education, also including Arts and Crafts and Music Basic skills for adult learners Intercultural education	Angielski	Centrum Inicjatyw Młodzieżowych Horyzonty ul. K. Potockiej 37 60-211 Poznań E-mail: konta@cin-horyzonty.org www.cin-horyzonty.org
27/06/2011 - 01/07/2011	Poznań	Dialogue above differences between you and me.	Active citizenship Intercultural education Intercultural, interethnic and interreligious dialogue	Angielski	Polskie Centrum Mediacji Oddział w Poznaniu ul. Niegolewskich 17/14 60-223 Poznań E-mail: pcrm@mediacje.poznan.pl www.mediacje.poznan.pl
11/04/2011 - 15/04/2011	National Park of Wielkopolska	Into the wild - with photographic lens	Artistic education, also including Arts and Crafts and Music Environment / sustainable development	Angielski	Partnerzy dla Samorządu ul. Grotgera 16/2 60-758 Poznań E-mail: biuro@partners

Informacje o programie Grundtvig wydają się być szczególnie znaczące w kontekście obchodzonego 1 października Międzynarodowego Dnia Osób Starszych. Unia Europejska podejmuje szereg działań skierowanych właśnie do osób dojrzałych, wychodząc naprzeciw pogłębiającemu się problemowi starzejącego się społeczeństwa; m.in. ogłosiła rok 2012 rokiem aktywnego starzenia się. W XXI wieku będziemy musieli dostosować mechanizmy społeczne do potrzeb starzejącego się społeczeństwa i jednocześnie zagwarantować, by mimo kurczącej się siły roboczej, mogły one dobrze funkcjonować.

KONTAKT	al. Niepodległości 2 61-874 Poznań http://irpoznan.com.pl e-mail: serwis@irpoznan.com.pl
WYDAWCA	Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu
REDAKTOR NACZELNY	Marzena Rutkowska-Kalisz
SUBSKRYPCJA	Subskrypcję Wielopolskiego Rzemieślnika można zamówić pod adresem e-mail: serwis@irpoznan.com.pl z dopiskiem w tytule „Subskrypcja”. Każdy kolejny numer zostanie przesłany do Państwa drogą elektroniczną w dniu ukazania się WR na Portalu. Oczekujemy też na Państwa uwagi i sugestie pod tym samym adresem e-mail.